

Full Parroquial

Part Oriental de la Vall del Riu Corb

Parroquies de

Guimerà, Ciutadilla, Vallfogona i Passanant

Num. 3, mes de desembre de 2003

UN NOU ANY, UN ANY MÉS

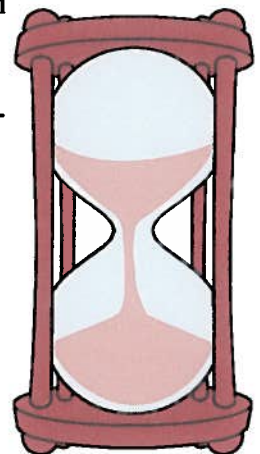
Ja estem apunt d'entrar en un nou any, el 2004, entrar en un nou any es com pujar un nou esglaó de una escala, l'escala del temps. El nou any ens recorda que el temps passa, irremeiablement, el temps passa sense saber exactament com, ni que és això que en diem temps. Però malgrat tot, encara que no ho entenguem el temps segueix passant, i deixant en el nostre rostre i en el nostre cos la seva petjada. Ja no som el que érem fa uns anys, però seguim sent nosaltres mateixos. Fa uns dies parlant amb una persona molt gran, uns 89 anys, però això sí, plena de vida, i em deia, que no sabia com ni perquè havia arribat aquella edat. És com si la vida l'hi hagués gastat una broma; la seva vitalitat interior no corresponia a la debilitat del seu cos, fruit de la seva edat. Això m'ha fet pensar una mica... Aquí hi ha quelcom que no encaixa, aquí hi ha alguna cosa estranya. El temps, què és el temps? Va desgastant el nostre físic, va envellint el nostre cos, però el nostre cor no sofreix aquest desgast, el nostre "jo" no s'envelleix com ho fa el nostre cos. El temps, què és el temps? No notem la seva presència, però sempre està present, ens podem aturar en un lloc solitari on no es mou res, però el temps sempre està passant, silenciosament sempre s'està movent, segon a segon, minut a minut, dia a dia, no s'atura mai. El temps ha nascut amb nosaltres i morirà amb nosaltres, forma part de la nostra vida, però no és la nostra vida, forma part de nosaltres sense ser nosaltres; què és doncs, el temps?

Quins són els seus mecanismes, quins són els seus engranatges que fa que tot es mogui en el temps. Fins i tot es classifiquen les persones segons el temps: la primera edat, la segona edat, la tercera edat... El temps ens condiciona més del que pensem, sense veure mai el seu rostre, ell va marcant el nostre rostre, sense pensar gaire amb ell, ell sempre se'n recorda de nosaltres.

El temps és com un crèdit que Déu ens ha donat per viure en aquesta realitat, en aquest món ... El temps s'acaba, i hem de retornar allò que no es nostre, allò que ens han deixat, i que sovint hem oblidat que és d'un altre.

Però que podem fer davant aquesta realitat, que se'ns esmuny de les mans, irremeiablement, inevitablement, implacablement.

Negar-s'hi i revoltar-se és desesperar-se, acceptar-la és pacificar-se, oferir-la i entregar-la confiadament és posar-se en mans de Déu, és posar-nos en el nostre lloc, en el lloc que ens correspon, perquè sempre hem estat a les seves mans, encara que mai ho haguem entès, encara que mai ho haguéssim notat, com el pas imperceptible del mateix temps, que ens ha acompanyat sempre per la vida sense adonar-nos compte.

Mn. Joan Francesc Amigó

Sufragis pels difunts de desembre:

Dia 4 a Ciutadilla per la Pilar Bacardí Aymerich
Dia 7 a Passanant, pel Joan Marimón.
Dia 8 a Passanant, per l' Antoni Roca Roig
Dia 8 a Guimerà, per l'Eduard Sellar
Dia 21 a Vallfogona de Riucorb, per
Dia 25 a Passanant, per Jordi Marimon.

PESSEBRES VIVENTS

St. Martí de Maldà, els dies 26, 28 de desembre i 4 de gener, de 2/4 de 7 a 2/4 de 8 del vespre.

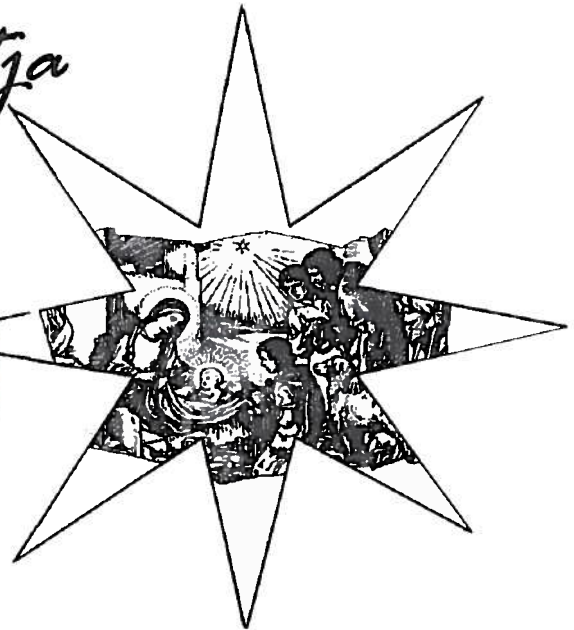
Rocafort de Vallbona, dies 26 i 28 de desembre de 2/4 de 7 a 2/4 de 8 del vespre.

Vallbona de les Monges dia 28 de desembre a les 6 de la tarda.

La Parròquia us desitja

Bon Nadal

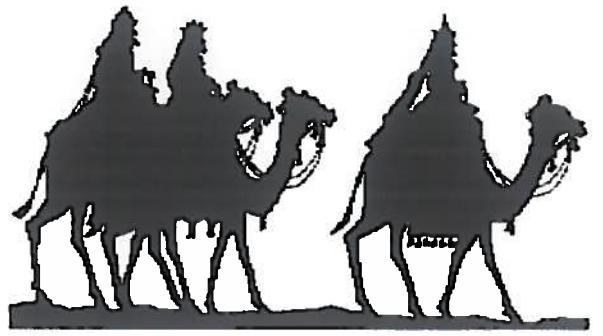
i bon any nou

TEATRE DE NADAL A GUIMERA

El Nadal és un retrobament amb la família, un gaudir de la companyonia i la felicitat que comporten les festes més entranyables de l'any. La gent, per uns dies, es troba més solidària, més oberta, més receptiva, més tolerant... Són moments de joia i de pau, de compartir i expressar els nostres sentiments de debò. Per això nosaltres a Guimerà, fem una mica de teatre per gaudir d'aquesta atmosfera tant màgica. Ja s'ha fet una tradició que a la tarda de Nadal estigui ocupada per una representació teatral. Els petits representaran l'obra "Any de neu, any de Déu", i els joves, el grup de teatre WIGMAR ho faran amb l'obra de teatre "Adrià, un torero català". Es farà al Casal, a les cinc de la tarda.

CARTA ALS REIS MAGS D'UN RECTOR DE POBLE

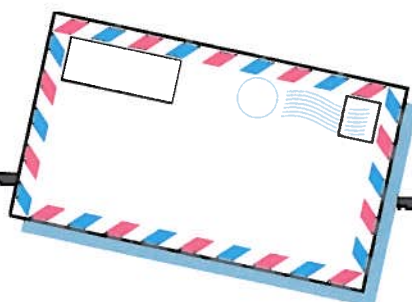
Estimats Reis Mags d'Orient, fa molt de temps que no us escrivia una carta, Però enguany m'he decidit d'escriure per demanar-vos unes quantes coses. Jo sóc un rector de poble, en un lloc que li diuen la Vall del Riu Corb, és un lloc bonic, i a més ara, tots els camps estan verds, els sembrats estan creixent i el riu porta força aigua. Diuen els ancians d'aquest lloc que ara feia molt de temps que el riu no baixava d'aquesta manera.

Però bé, tornem al motiu de la carta: us escric, una mica empès per la necessita, us explicaré: tinc unes parròquies que són molt maques, però es deuen diners, i ja sabeu, que això sempre és un problema. Jo confiava que tragués-sim alguna cosa de la rifa de Nadal, però, no hem tret ni un duro, així que no tinc altre remei que girà els ulls cap a vosaltres, per demanar-vos la vostra ajuda.

No us vull demanar diners, lluny de mi, demanar-vos tal cosa, ses Majestats porteu coses més importants que això. Per això voldria demanar-vos que moveu les cors de les persones, i per elles us demano un cofre de generositat, unes barretes de l'encens de la pregària per a tots els cors, unes monedes de l'or de la solidaritat, per a tots els meus feligresos, perquè aquestes festes siguin viscudes amb tota la plenitud que es mereixen per part dels homes i dones que viuen en aquesta Vall.

Ses Majestats d'Orient, vos que veniu de molt lluny i aneu a veure el Rei dels Reis, us vull oferir també un present per l'infant, el Fill de Déu. Porteu-li el meu cor, oferiu-li el meu present; i digueu-li que el seu Regne va creixent, i el seu imperi es va estenent per tots els segles i en totes les nacions, en els cors dels qui són atents, i obren la seva vida al misteri d'aquest temps.

Agraint els vostres dons, us escriu un rector de poble.

CINEMA PER INFANTS

En aquest temps d'advent, els dies 14 i 21 a Guimerà s'ha fet cinema pels infants, amb la projecció de la pel·lícula "Maria madre de Jesús". Ha estat un èxit, amb assistència de totes les edats. Ha estat una projecció mot emotiva, i carregada de sentiments. La primera part de la pel·lícula es centrava en la vida de Maria i la infància de Jesús, en la segona part era la vida pública de Jesús.

Els qui més ho van gaudir foren els adolescents que ja parlaven de veure altres pel·lícules, cosa que no descartem.

Hem d'agradir la bona disponibilitat de l'ajuntament en deixar-nos un local per poder-ho fer amb condicions.

EM FAIG VELL ESTIMANT ?

Senyor, tu saps més bé que jo que em faig vell
i que un dia seré un dels "vells".
Guarda'm d'aquest costum fatal de creure que he de dir alguna cosa
a propòsit de tot i en totes ocasions.
Deslliura'm de desig obsessiu de posar ordre en els afers dels altres.
Fes-me reflexiu, però no sorrut; servicial, però no autoritari.
Em sembla una llàstima que no faci servir tota la meva reserva de
seny, però tu saps, Senyor..., que voldria conservar algun amic.

Frena'm perquè no expliqui els detalls sense parar, dóna'm ales per a
arribar a la fi del que dic.
Tanca els meus llavis quan vulgui parlar dels meus mals i xacres,
malgrat que augmentin sense parar
i resulti cada vegada més dolç, al cap dels anys, el fet d'enumerar-los.

No goso demanar-te d'arribar fins a trobar gust en fer el bé als altres,
però ajuda'm a suportar-los amb paciència.
No goso reclamar que em donis una memòria més bona,
però dóna'm una humilitat creixent
i menys petulància quan la meva memòria xoqui amb la dels altres.
Ensenya'm la gloriosa lliçó que pot ser que m'equivoqui.

Guardeu-me Senyor.
No tinc pas un desig vertader de santedat:
hi ha sants que són tan difícils d'imitar!
Però una persona vella i amargada, ben segur que és una de les intervencions supre-
mes del diable.
Fes-me capaç de veure el que hi ha de bo allà on no esperava de trobar-ho, i de reco-
nèixer talents a la gent que ningú no els en veu.
I dóna'm la gràcia per a dir-los-ho...
Amén.

Pregària d'una monja anglesa del segle XVII